

Історичні науки

УДК 378.018.43

Гончарова Наталія Олександрівна

*кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри української і всесвітньої історії та культури
Ізмаїльський державний гуманітарний університет*

Гончарова Наталья Александровна

*кандидат исторических наук, доцент,
доцент кафедры украинской и всемирной истории и культуры
Измаильский государственный гуманитарный университет*

Goncharova Natalia

*Candidate of Historical Sciences, Assistant Professor,
Assistant Professor of Ukrainian and World History and Culture Department
Izmail State University of Humanities*

GOOGLE CLASSROOM ЯК ЧИННИК ОПТИМІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ ДО АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

GOOGLE CLASSROOM КАК ФАКТОР ОПТИМИЗАЦИИ ПОДГОТОВКИ К АТТЕСТАЦИОННОМУ ЭКЗАМЕНУ GOOGLE CLASSROOM AS A FACTOR OF OPTIMIZE PREPARATION FOR CERTIFICATION EXAM

***Анотація.** Висвітлено можливості застосування сервісу Google Classroom для покращення рівня підготовки студентів історичної спеціальності до атестаційних екзаменів.*

***Ключові слова:** дистанційне навчання, освітній сервіс, атестація, Google Клас.*

Аннотация. Освещены возможности применения сервиса Google Classroom для улучшения уровня подготовки студентов исторического специальности в аттестационных экзаменов.

Ключевые слова: дистанционное обучение, образовательный сервис, аттестация, Google Класс.

Summary. Possibilities of using Google Classroom service to improve the level of preparation of students of historical specialty for certification exams are highlighted.

Key words: Distance Learning, Educational Service, Certification, Google Classroom.

На сучасному етапі модернізацію освітньої системи пов’язують насамперед із розвитком дистанційного навчання, одного з провідних факторів підвищення конкурентоспроможності на ринку освітніх послуг. На актуальність вивчення системи дистанційного навчання вказує зростання кількості наукових розвідок із даної проблематики. Так, В. Глазова, Н. Кайдан у своїй роботі розглядають зміст і структуру системи інтеграції дистанційного та традиційного навчання студентів. Акцент зроблено на можливості розумного поєднання очної, заочної та дистанційної форм навчання. Окремо в дослідженні обґрунтовано форми підтримки традиційної системи навчання засобами дистанційного навчання: початкову, основну й контрольну-оцінну [2]. Ю. Кліпа досліджує теоретичні і практичні аспекти дистанційного навчання в Україні та у світі; аналізує переваги і недоліки дистанційного навчання та масових відкритих онлайн курсів [6].

М. Кадемія, В. Уманець визначають сутність дистанційного навчання, розглядають його моделі та можливості використання у ЗВО. Для прикладу висвітлено інформаційно-освітнє середовище віртуального університету

Міністерства фінансів України. Автори упевнені, створення віртуального університету дозволяє поєднувати найкраще в традиційному та інноваційному навчальних процесах [5, с. 183]. Т. Петренко висвітлює критерії оцінювання ефективності процесу дистанційного навчання студентів. Автором охарактеризовано взаємопов'язані і взаємодіючі аспекти, що впливають на результативність дистанційного навчання: педагогічний, економічний і соціальний [8].

Роботи українських науковців, у яких проведений аналіз зарубіжного досвіду впровадження дистанційного навчання в систему освіти та проведення порівняльного аналізу ранніх та сучасних зарубіжних теорій дистанційного навчання, є предметом опрацювання Р. Ріжняка. Науковець переконаний, ці праці стали якісним підґрунтям для формування основних вітчизняних організаційних моделей дистанційного навчання [10, с. 306].

Статтю Т. Тарасової присвячено розгляданню психолого-педагогічних проблем впровадження елементів дистанційного навчання в освітній процес вищої школи. У ній стверджується необхідність використання елементів дистанційного навчання в професійній підготовці майбутніх педагогів. Розкриваються психолого-педагогічні проблеми і технічні складності використання елементів дистанційного навчання в професійній підготовці майбутніх педагогів. Одним із вдалих варіантів використання елементів дистанційного навчання авторка визначає «змішане навчання» як поєднання дистанційного навчання з традиційними формами аудиторних занять [11, с. 316].

В. Плющ, Ю. Равлів розглядають сучасні світові тенденції розвитку освіти та підходи до визначення етапів становлення дистанційного навчання. Дослідники характеризують різні форми дистанційного навчання: традиційне дистанційне навчання як заочне навчання; е-дистанційне навчання (е-ДН), електронне навчання (e-learning); змішане навчання (blended learning); мобільне навчання – m-learning (mobile-learning); відкриті

онлайн-курси (МООС). У висновку наголошується на перспективах змішаного навчання, яке дозволяє скористатися гнучкістю і зручністю дистанційного курсу та перевагами традиційного класу [9, с. 24].

Наукову розробку О. Кудлай присвячено проблемі ефективного навчання іноземних мов майбутніх юристів у зв'язку з інтеграцією України до європейських і світових структур. Автор стверджує, дистанційне навчання матиме результат за умови добору доречних методичних рекомендацій з ефективного застосування мультимедійних навчальних комплексів під час дистанційного навчання іноземних мов [7, с. 77].

У праці Н. Грицак теоретично обґрунтовано дефініцію понять «середовище MOODLE», «електронний навчальний курс», охарактеризовано його структурні елементи. Доводиться теза про те, що впровадження у навчальний процес ЗВО електронного курсу сприяє розвитку самостійного мислення, ініціативності й відповідальності за виконану роботу [4, с. 22]. Т. Франчук трактує систему Moodle як вільну систему управління навчанням, орієнтовану на організацію взаємодії між викладачем та студентами, що легко адаптується для вивчення традиційних дистанційних курсів, а також може виконувати функції мобільної інформаційно-технологічної підтримки очного навчання [12, с. 50].

І. Войтович, Ю. Трофименко висвітлюють особливості роботи з системою Google Classroom у дистанційному навчанні. Ми погоджуємось з авторами, що з використанням Google Classroom зручно працювати як викладачеві, так і студентіві, оскільки служба забезпечує користувачів універсальним робочим апаратом, зручним інтерфейсом і засобами, необхідними учасникам освітнього процесу [1, с. 42]. Метою нашої статті є вивчення потенціалу Google Classroom у дистанційному супроводі процесу підготовки випускників історичних спеціальностей до підсумкової атестації.

Ефективність будь-якого виду навчання на відстані (якщо це навчання, а не самоосвіта) залежить від чотирьох складників: а) ефективної взаємодії викладача та того, хто навчається, незважаючи на те, що вони фізично розділені відстанню; б) педагогічних технологій, що використовуються; в) ефективності розроблених методичних матеріалів та способів їх доставлення та використання методів; г) ефективності зворотного зв'язку, – визначається в навчальному посібнику Н. Гончарової [3, с. 90]. Підтвердимо цю тезу.

Атестаційні экзамени студентів історичних спеціальностей в Ізмаїльському державному гуманітарному університеті проводяться у формі практично орієнтованого іспиту, метою якого є перевірка рівня сформованості професійно значущих компетенцій випускників. На підготовчому етапі студенти опрацьовують обрані макротемати: вивчають літературу з теми, засвоюють понятійно-категоріальний апарат, ознайомлюються з історичними джерелами відповідної проблематики, продумують методичні розробки основних форм організації освітнього процесу.

Моніторинг результатів складання атестаційних екзаменів за попередні роки засвідчив певні складності, особливо для студентів заочної форми навчання, у виробленні правильної стратегії підготовки до іспиту. Саме тому у поточному навчальному році нами було запропоновано запровадження Google Класу з атестації. За проміжний показник результативності даного педагогічного експерименту можемо визначити результати атестаційних екзаменів студентів ОС магістр, які відбулись у січні 2020 р.: абсолютна успішність – 100% і якість знань – 100%. В анкетуванні, проведеному після складання атестації, випускники, зокрема, позитивно оцінюють ідею впровадження Google Класу (100% респондентів); наголошують на його доцільності («встановлено чіткі терміни здавання проміжних завдань»), «надані посилання на нормативно-

правову документацію та науково-методичну літературу», «наведені зразки і критерії оцінювання», «доступний у зручний час», «наявний зворотний зв’язок» тощо).

Дійсно, Google Classroom – це освітній сервіс, який максимально спрощує та оптимізує освітній процес. Продемонструємо це на прикладі нашого Google Класу. Крім можливості його змістовного наповнення нормативною документацією, корисними науковими і методичними посібниками, справжньою підмогою є методичні рекомендації щодо виконання кожного виду завдань. Наявність функції встановлення дати здавання проміжних завдань та їх оцінювання, безперечно, дисциплінує та координує випускників.

Вдалий досвід спонукав нас продовжити втілення зазначеної ідеї під час підготовки до атестації студентів-істориків ОС бакалавр. Особливо, коли життєві реалії зробили дистанційний варіант єдино можливим. Ще до початку карантину ми провели анкетування, аби врахувати побажання випускників щодо функціонування Google Класу. Зауважимо, щоб забезпечити реальний зворотний зв’язок, зі студентами проводяться конференції за допомогою сервісу Zoom, за потреби надаються індивідуальні та групові консультації.

Отже, в сучасній системі організації навчання у ЗВО впровадження технологій дистанційного навчання є невід’ємною складовою для забезпечення якісної освіти. Успішність дистанційного навчання у значній мірі залежить від ефективної організації та науково-методичної якості використовуваних матеріалів, педагогічного керівництва, майстерності викладачів, котрі беруть участь у цьому процесі. Навчання з використанням Google Classroom створює можливості для більш активного залучення студентів в освітній процес, підвищення рівня загальнонавчальних та фахових компетентностей майбутніх фахівців.

Література

1. Войтович І. С., Трофименко Ю. С. Особливості використання Google Classroom для організації дистанційного навчання студентів // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 2: Комп’ютерно-орієнтовані системи навчання: збірник наукових праць. 2018. Вип. 20 (27). С. 39–43.
2. Глазова В. В., Кайдан Н. В. Впровадження елементів дистанційного навчання у традиційний освітній процес // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2015. № 1 (45). С. 223–229.
3. Гончарова Н. О. Методика викладання історії: Навчальний посібник. Харків: ФОП Шейніна, 2009. 328 с.
4. Грицак Н. Р. Використання електронного навчального курсу «Антична література» під час підготовки студентів-філологів // ScienceRise: Pedagogical Education. 2017. №12 (20). С. 17–22.
5. Кадемія М. Ю., Уманець В. О. Дистанційне навчання у віртуальному університеті як спосіб доступу до якісної освіти // Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету. 2016. Вип. 2. С. 175–184.
6. Кліпа Ю. В. Підвищення ефективності дистанційної освіти студентів: міжнародний та вітчизняний досвід // Вісник університету банківської справи. 2017. № 2 (29). С. 92–96.
7. Кудлай О. І. Дистанційне навчання іноземних мов у процесі професійної підготовки майбутніх юристів // Гуманітарний часопис. 2018. № 1. С. 73–78.
8. Петренко Т. А. Окремі питання оцінювання якості дистанційної освіти // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. 2013. Вип. 113. С. 190–192.
9. Плющ В. М., Равлів Ю. А. Становлення дистанційного навчання в Україні // Вісник Глухівського національного педагогічного

університету імені Олександра Довженка. Серія: Педагогічні науки. 2018. Вип. 2 (2). С. 24–30.

10. Ріжняк Р. Розвиток науково-педагогічного забезпечення дистанційного навчання у вищих навчальних закладах України // Наукові записки. Серія: Педагогічні науки. 2013. Вип. 122. С. 296–309.
11. Тарасова Т. Б. Використання елементів дистанційного навчання у вищому навчальному закладі: погляд психолога // Фізико-математична освіта. 2018. Вип. 1 (15). С. 316–321.
12. Франчук Т. Й. Система Moodle як контент формування індивідуальної траєкторії професійного саморозвитку студента. Впровадження дистанційних технологій навчання у ВНЗ: засади, проблеми, практичний досвід: збірник тез виступів на міжвузівському науково-методичному вебінарі. Харків, 2015. С. 50–51.